

OPPDRETTERPROFILEN

– Kenneth Karlsen og Geir Land, kennel Sinaxs

Dere er to innehavere av prefikset Sinaxs.

Kan dere fortelle litt mer om dere selv?

Vi vil først takke for at vi ble valgt som intervjuobjekt denne gangen. Vi er Kenneth og Geir. Vi bor i naturskjønne omgivelser godt tilrettelagt for hundehold i Østre Gausdal. Kenneth er opprinnelig helgelanding, og jeg, Geir er utflyttet trønder. Kenneth jobber i en dyrebutikk i Lillehammer, og jeg jobber med logistikk i Forsvaret. Jeg er oppvokst med hunder og har drevet aktivt med hund hele mitt voksne liv. Jeg jobbet som hundefører, dressør og instruktør i Forsvarets hundetjeneste i 9 år. Det var derfor naturlig at brukshundssporten har vært det som har ligget mitt hjerte nærmest, til Kenneth kjøpte sin første saluki. Jeg er også utdannet instruktør trinn II i NKK, er brukshunddommer og har hatt ulike verv i det organiserte Hunde-Norge. Jeg har drevet med oppdrett av schäfer og chihuahua. Jeg har vært å se på utstillinger siden 1985.

Kenneth har hatt hund i snart 15 år. Før han kjøpte sin første saluki, hadde han blandingshunder for kos og tur.

N LCCH Courtborne Chara Mar Chenit

Når fikk dere deres første saluki?

Kenneth kjøpte vår første saluki, Courtborne Chara Mar Chenit, for åtte år siden.

Hvorfor valgte dere saluki som rase?

Det var en ren tilfeldighet. Kenneth hadde lenge ønsket seg en mynde, aller helst en blå greyhound. For meg hadde det aldri vært i tankene en gang å ha en mynde. Jeg må innrømme at jeg mange ganger hadde sittet ved utstillingsringen og beundret disse fantastisk flotte og grasiøse hundene, men det var nok ikke noe for meg.

Kenneth jobbet den gangen i en dyrebutikk i Trondheim, der han kom i kontakt med Kristin og Jørgen fra kennel Courtborne. De hadde på den tiden et salukikull, og turen gikk selvfølgelig til dem for å se på valpene. Dermed var Kenneth solgt.

Det ble en krevende tid da ingen av oss hadde noen erfaring med mynder (vi hadde jo bare hatt «hunder»). Den største utfordringen var nok å få i Chenit mat. Hun spiste ikke, og alle våre samtaler dreide seg en periode om å få den frøkna til å spise.

Hvilke hunder har dere for øyeblikket?

I tillegg til Chenit har vi hennes datter, Courtborne Sinaxs Antilla, og Antillas datter, Sinaxs Caliana. Vi har en hannhund, Sinaxs Chamsin, bortsatt på før.

Vi har også tre spanske galgoer boende her hos oss.

Hva fikk dere til å begynne med oppdrett?

Jeg er oppvokst med oppdrett av fugle-

INT NORD UCH Courtborne Sinaxs Antilla

Sinaxs Caliana

hunder. Har selv drevet med oppdrett av schäfer og chihuahua. Etter en periode uten valpekull begynte jeg å bli litt «valpesjuk», og vi hadde lyst til å prøve oss på et salukikull. Som ferske i salukimiljøet var vi likevel litt skeptiske, og diskuterte dette veldig grundig. Vi var usikre og rådførte oss med kennel Courtborne, og vi ble enige om at vi kunne ha et kull i deres navn. De ga oss også råd om valg av hannhund. Så vi brukte begge kennelnavnene på vårt første kull; Courtborne Sinaxs A-kull ble født.

Hva er bakgrunnen til navnet Sinaxs?

Mine to første schäfere het Sinni og Axs, derav navnet Sinaxs. Kenneth gikk inn som innehaver i 2008.

Er det noen spesielle i salukiverdenen dere rådfører deg med, henter inspirasjon fra?

For oss har det vært veldig naturlig å bruke kennel Courtborne som rådgivere. Steinar Hoff er jo å regne som en legende på saluki. Han er veldig dyktig, og vi har lyttet mye til hva han har å fortelle om rasen og utviklingen av denne. Jeg vil heller ikke glemme de andre i Courtborne, Rita og Kristin. De har vært enestående, og vi har mye å takke dem for i forhold til det vi kan om saluki i dag.

Da Kenneth bodde i Trondheim, fikk han ved en tilfeldighet kontakt med tre andre «grand old ladies» i salukimiljøet: Solveig Valsø, Sonja Lande og Kari Jensen. De bodde i nabolaget, og de var gode rådgivere og støttespillere. Det var også de som satte oss i kontakt med myndemiljøet i Trøndelag. De var selv veldig aktive i dette miljøet.

Når hadde dere deres første salukikull, og hvordan valgte dere ut den kombinasjonen?

Vårt første salukikull hadde vi i 2008. Dette var et kull i samarbeid med kennel Courtborne. Steinar Hoff valgte vel egentlig hannhund for oss. Det ble et kull mellom Courtborne Chara Mar Chenit og Amiyat Anakin. Dette kullet ga oss vår egen Courtborne Sinaxs Antilla.

Er det noen spesielle blodslinjer dere vil ha med videre i deres avl?

Det er viktig for oss å forsøke å avle friske og sunne hunder med de egenskapene en saluki opprinnelig hadde. Og det gjør jo ikke noe om den ser flott ut i henhold til standarden heller, da. Salukien er først og fremst en jakthund, og det mener vi fortsatt den skal være. En litt primitiv hund med noen herlige «nykker» som ikke skal være allemannseie. Dette gjelder mange av våre gamle raser. Vi er blitt altfor

Sinaxs Batinah

Sinaxs' B-kull

opptatt av å tilfredsstille et marked med selskaphunder.

Så å velge noen spesielle blodslinjer er vanskelig, synes vi. Men det er noen linjer vi vet vi ikke kommer til å bruke.

Hvor viktig synes dere utstillings- eller LC-resultater er i valg av avlshund?

Resultater betyr nok en del når vi velger avlshunder, da disse gir oss en pekepinn om at hundene har de egenskaper og utseende vi ser etter. Men sunnhet og helse er det aller viktigste.

Selv synes jeg at vi burde funksjonsteste (mentalteste) flere av våre salukier. Mest for å få et måltall på arvbare funksjonsbrister.

Hvordan velger dere valpekjøpere, og har dere et eget oppfølgingsopplegg?

Slik markedet og interessen er for saluki i dag, er det vanskelig å velge valpekjøpere. Det hadde vært en drømmesituasjon å kunne plukket ut valpekjøpere selv. Men vi selger ikke til førstegangs hundeeiere om de ikke har spesielle mål og interesser.

Når det gjelder oppfølging, så stiller vi oss til disposisjon for dem som trenger

oss. Vi trenger oss ikke på våre valpekjøpere om de ikke ønsker det. Vi ønsker selvfølgelig å se igjen hundene med jevn mellomrom.

Dere har eksportert noen hunder til ulike land, vil dere fortelle mer om tanker rundt det?

Å eksportere hunder ser vi på som viktig for å spre noen blodslinjer. Dette på samme måte som at det drives import fra andre land.

Eksporterer vi valper, så er det i hovedsak for videre benyttelse i avl, og også for å spre vårt kennelnavn som et ledd i reklamen for oss selv. Skal vi komme videre med det vi gjør, nytter det ikke å sitte med alle valpekjøperne i nabolaget.

Hva er deres erfaringer så langt med valpekullene? Har dere for eksempel noen anbefalinger vedrørende drektigheten, valpetiden eller oppveksten? Eksempel med stell, foring, mosjon og så videre?

Det er vanskelig å dele noen erfaringer og å komme med noen anbefalinger, synes jeg. Det jeg har erfart til nå, er at det nok er mange raser det er større utfordringer å ha valper på enn saluki. Da med tanke på drektighet, fødsel og dieperioden.

Sinaxs' C-kull

Den største utfordringen ligger nok i finne rette valpekjøpere, med forståelse for at salukien er en spesiell rase både på godt og vondt. Vi vet jo alle som har hatt saluki, at de ikke alltid er de lydigste. Det er viktig å fortelle valpekjøpere hva slags utfordringer dette gir, og gi råd om trening.

I hvilke alder synes dere valpene er leveringsklare?

Valpene må være minst åtte uker ved levering, og vi ønsker ikke at de blir boende for lenge hos oss før de flytter. Overgangen til nytt hjem blir tøffere for valpen jo lenger det går før den flytter fra oss.

Hvordan finner dere navn til valpene?

Vi har valgt arabiske og persiske navn som har en eller annen betydning. Vi er også opptatt av å bruke samme navn på stamtavlen som det hunden kalles til daglig.

Etter hvilke kriterier velger dere ut hunder dere selv vil beholde fra egne kombinasjoner?

Det er faktisk ren magefølelse. Litt ser vi

jo på type, eksteriør og oppførsel. Både Antilla og Caliana er valgt på grunn av at de har vært litt sære. Det er enklere å selge en A4-hund enn å selge noe som kan bli en utfordring.

Hvordan ser dere på linjeavl, innavl og utavl?

Noen ganger er det nødvendig med linje/innavl, men en skal være veldig bevisst med tanke på det en gjør videre. Om vi har en god avlsstrategi, så er det klart at en kombinasjon mellom god linjeavl og utavl det beste.

Vi synes nok at vi i Skandinavia er litt for ukritiske i når vi velger avlsdyr, med tanke på innavl. Noen få hunder går igjen i svært mange kombinasjoner, uten at jeg helt ser tanken bak det, bortsett fra å avle showhunder.

Hva er deres ideelle saluki?

Salukien er ingen «hund», men en mynde. Vi er opptatt av å ta vare på det opprinnelige i salukien, da vesentlig med tanke på

Sinaxs Cyrus

vesen, bruksområde og så videre. Så kan man sikkert diskutere eksteriøret inn i det evige. Men vi er opptatt av helhet, linjer og bevegelser.

Hvilken saluki er deres favoritt gjennom alle tider?

Har ikke noe godt svar her.

Har dere noen spesielle utstillingsminner?

Det er så mange gode minner, men da Antilla ble BIS-2 på NKKs utstilling i Trondheim i 2011, må jeg si at jeg fikk et akutt anfall av høysnue. I regnværet på Leangen var det nesten bare myndefolk igjen utenfor ringen da BIS-finalen tok til. Og til hvilken jubel og applaus Kenneth og Antilla entret ringen! Dommeren takket publikum for den flotte støtten. Det var stort.

Føler dere at salukimiljøet er åpne om eventuelle problemer, og er folk i miljøet flinke til å dele kunnskapen med hverandre?

Salukimiljøet er nok ikke det verste, men misunnelse finnes det jo litt av hos oss som hos alle andre. Vel er vi konkurranter, men vi må lære oss å glede oss på vegne av andre. Salukiutvalget gjør en god jobb for medlemmene og har en veldig bra og oppegående hjemmeside.

Fins det spesielle sykdommer eller «plager» hos rasen som det er viktig å være bevisst på? Hva ser dere på som deres ansvar som oppdrettere?

Det viktigste i hundeavlen er å avle sunne og friske hunder. Når en ser litt til andre raser, så har ikke salukien mye «plager», men det skal ikke være noen sovepute for oss.

Det er veldig viktig med åpenhet rundt sykdommer. Det er litt for lett i dag å «gjemme» bort eventuelle sykdommer og plager som oppstår. Rasekonferanser er viktige arenaer for å sette fokus på dette. Men det hjelper lite når oppdrettere og andre ikke ønsker å oppgi eventuelle sykdommer, plager og lignende

Hva syns dere om dagens salukier? Er de rasetyper? Tar dagens oppdrettere vare på arven?

Vi synes oppdretterne i dag tar vare på rasen sett opp mot rasestandarden. Hundene er rasetyper og sunne.

At det finnes ulike meninger om eksteriør, er bare sunt, så lenge vi holder oss innenfor rasestandarden. At enkelte foretrekker en ting framfor noe annet, er vel slik det skal være.

Vi har et ansvar, og jeg synes vi forvalter dette på en god måte.

Er det andre raser dere er opptatt av?

Vi har også spansk galgo, som på mange måter har mye til felles med salukien. Den store forskjellen ligger nok i at galgoen fortsatt er litt mer «urhund» enn salukien.

Ellers må jeg jo si at brukshundene ligger mitt hjerte nær, selv om vi ikke ser at vi har mulighet for å holde på med det nå. Alt til sin tid.

Hvilke framtidsplaner og forventninger har dere til eget oppdrett?

Vi føler på mange måter at vi er på god vei. Vi er ferske og ydmyke i forhold til det vi holder på med. Vi vet hva vil ha, men synes det er vanskelig å velge riktig.

Det er også en utfordring å finne riktige valpekjøpere. Vi ønsker i utgangspunktet ikke å avle hunder for selskaphundmiljøet.

Per i dag har vi ingen konkrete planer om nytt kull. Men vi jobber med flere tanker og ideer.

Dere har jo deltatt på lure coursing. Hvilke tanker har dere som LC som prøveform, syns dere for eksempel den er en god indikator på salukiens jaktegenskaper?

LC er det nærmeste vi kommer jakt med mynder i Norge. Jeg synes prøveformen er glimrende og gir en god indikator på hundenes bruksegenskaper. Det er godt å se at det er en voksende aktivitet i Norge.

Det burde vært krav til LC-lisens for hunder som brukes i avl.

Hvorfor oppdrett av saluki?

Det var en ren tilfeldighet at det ble saluki, men etter hvert som vi har lært rasen å kjenne, så har det blitt et naturlig valg for oss. Vi ønsker gjennom vår avl og vår tilstedeværelse å bidra til å være gode ambassadører for salukien.

Hva syns dere er det vanskeligste med å være oppdretter?

Det vanskeligste er å velge kombinasjoner. Det legges veldig mye tid i å studere linjer. Det andre er å finne rett hjem til valpene.

Har dere noen ord på slutten om hvordan livet er med saluki, hva betyr de for dere?

Har man først fått en saluki i hus, er en solgt. Salukien tilfører oss masse glede og noen utfordringer. Vi lever og ånder for disse hundene, og det å drive med hund er ikke bare en hobby. ●